

[Aksel Larsen.]

skal have herredømmet over al atomenergien, og først når Amerika har fået den, kan man tale om at forbyde atomvåbnet. Man taler så smukt om, at folkene skal få lejlighed til at lære hverandre at kende, og at alle forhindringer for frie forbindelser mellem folkene skal fjernes. Det talte udenrigsministeren også om, og han kom med let tilslørede angreb på sovjetregeringen, som beskyldes for at holde folket i uvidenhed om, hvad der foregår ude i verden, eller for at informere det falsk. Jeg må have lov til at sige, at jeg er i den heldige situation, at jeg hver dag kan læse „Pravda“, og jeg gør det, og jeg har den dybeste respekt for dette blads internationale orientering, som er så omfattende, så sober og så nøgtern, at man overhovedet ikke kan ønske sig den bedre. Medens den almindelige dagspresses læsere i Danmark i virkeligheden intet får at vide om, hvad der foregår i De Forenede Nationer, i sikkerhedsrådet, i Paris o. s. v., fordi man kun laver tendentøse telegrammer med endnu mere tendentøse overskrifter, refererer „Pravda“ nøgternt, hvad hver enkelt taler ved sådanne møder har sagt, og giver derved den bedst mulige orientering; der er ikke noget i vejen i så henseende.

Jeg forstår ikke dette råb om, at hvis man havde en mere åben verden, ville der ikke komme krige. Mig bekendt havde man det, man nu forestiller sig som et ideal af en åben verden, før 1914, men dengang kom der krig alligevel, så den åbne verden i sig selv er ikke nok til at hindre krig. Krig kan vist kun hindres, hvis man virkelig forsøger at forhandle sig tilrette om at hindre den.

Udenrigsministeren har med støtte af andre angrebet os kommunister og sagt, at Danmark vil så gerne have et korrekt forhold til Sovjetunionen, men at kommunisterne ødelægger det. Jeg synes, udenrigsministeren skulle have lyttet til det ærede medlem hr. Hans Hedtofts tale her i dag og spurgt sig selv, om den var egnet til at gavne Danmarks forhold til Sovjetunionen. Jeg synes, at udenrigsministeren kritisk skulle granske sin egen tale, og jeg synes, udenrigsministeren skulle tænke på, hvad der bedrives f. eks. i radioen her-

hjemme, hvor det ene fantastisk usandfærdige foredrag om Sovjetunionen afløser det andet.

Jeg synes, udenrigsministeren skulle tænke på sine egne partifæller og sin egen partipresse. Her står jeg med „Horsens Avis“, den er da vist konservativ, for mandag den 2. april 1951. Her er en stor trespaltet overskrift:

„Sovjetdiplomat sælger en fredelig nation og er nu blevet gesandt i Danmark. Opsigtsvækkende oplysninger af konservativ taler ved vælgermødet i Søvind.“

Den var åbenbart bygget på en mægtig artikel i „K. U.“, bladet for konservativ ungdom, og jeg må gå ud fra, at udenrigsministeren ikke alene har læst den, men også godkendt den. Det er det mest fantastiske angreb på Sovjetunionens hævrende gesandt, og hvis udenrigsministeren vil finde noget, der eventuelt kunne bidrage til, at vi får et dårligt forhold til Sovjetunionen, skulle han kigge på sine egne partifællers udtalelser og sin egen partipresse.

Løvrigt interesserer det mig så uendelig lidt, hvad den nuværende konservative udenrigsminister siger om Danmarks forhold til Sovjetunionen og om kommunisternes indflydelse på dette forhold. Vi har tidligere haft en konservativ udenrigsminister her i landet, som jeg havde den allerstørste respekt for, det var Christas Møller, som i forsommeren 1945 offentligt udtalte følgende:

„Det havde været meget lykkeligere for Danmark, om man i videre kredse end det kommunistiske parti havde haft forståelse af de store og positive kræfter, der fandtes i SU. Jeg kan sige det så meget tryggere, som jeg vel fejlede sammen med så mange andre før krigen og i dens første år. Det har været en stor lykke for Danmark, at det kommunistiske parti søgte at skabe forståelse for det Rusland, som også i fremtiden, ja, mere end nogensinde før, vil have en afgørende indflydelse på forholdene i verden og dermed have afgørende betydning for vort land.“

Hele regeringen har givet udtryk for den udenrigspolitik, at det er af afgørende interesse, at Danmark har det samme gode og hjertelige forhold til Øst som